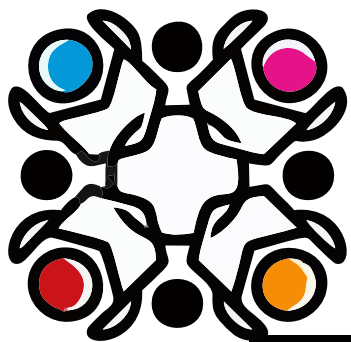
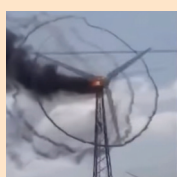

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 12 • 12 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 12.10.2022 г.

ДАРОВЕТЕ
на ДАНАЙЦИТЕ

страница 1,3,4

Историческо
селище

страница 6

ВЪВ ВЯРАТА
Е СИЛАТА
(част 2)

страница 7, 8

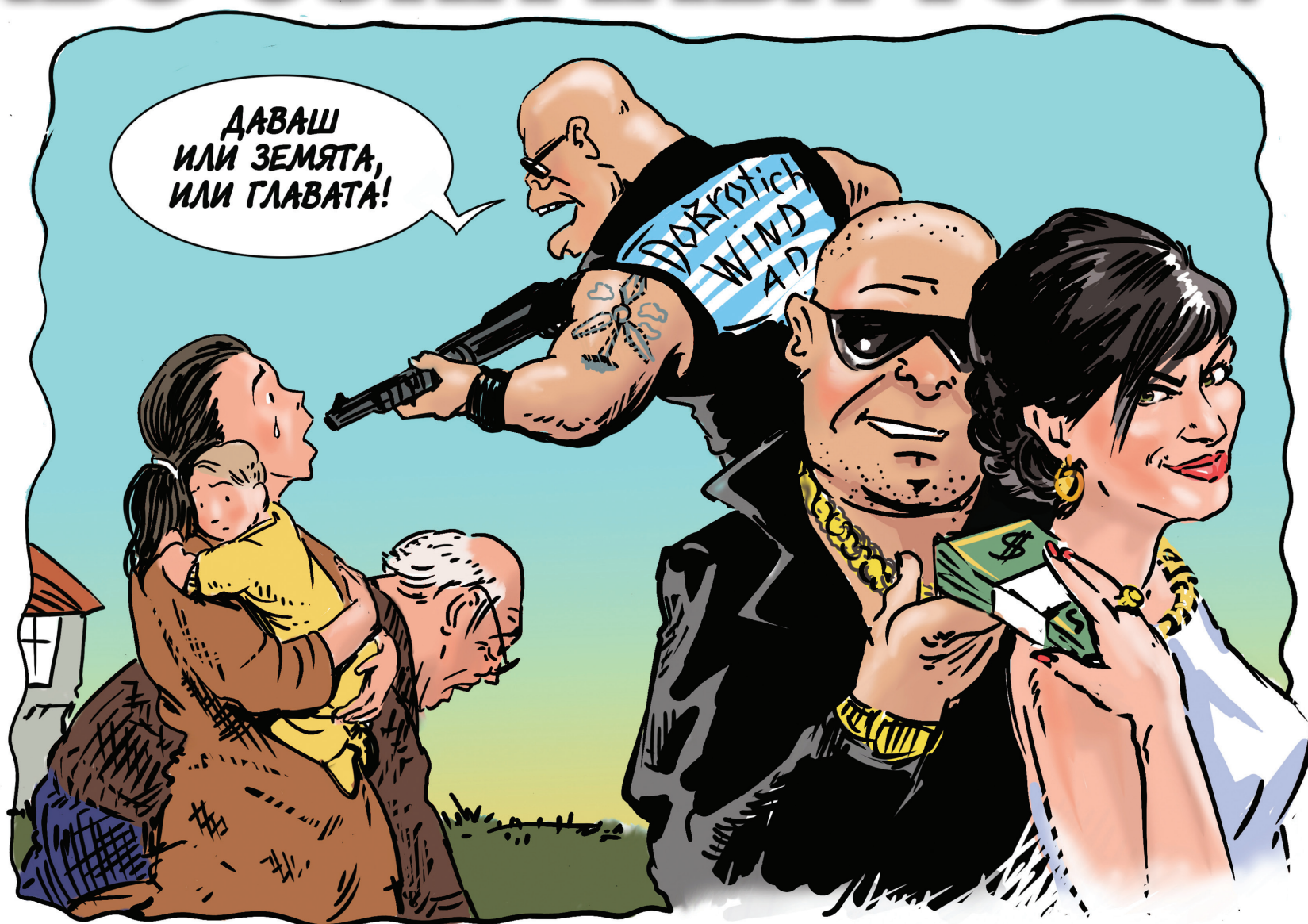

Библиотека:
„Настъпващата
чума“

страница 12

В ДЕМОКРАТИЧЕН СВЯТ ЛИ ЖИВЕЕМ И КАКВО ОЗНАЧАВА ТОВА?

Мнозина живеят с фалшива представа за света около нас. Ние вярваме, че живеем в свят, в който има закони, които бранят правата на всички ни. Вярваме, че справедливостта съществува и под „справедливост“ разбираме, че ако някой наруши свободите на друг, ще бъде наказан. Тази илюзия е жива, докато не се сблъскаме с интересите на някого, който е от най-висшестоящите в йерархията на обществото. Тогава разбираме, че светът е един за тези, които го управляват, а е друг за управляваните хора. Тази седмица и на мен ми се наложи отново да си го припомня.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

ДАРОВЕТЕ НА ДАНАЙЦИТЕ

Вергилий разказва историята на жреца Лаокоон, който с думите „Страхувай се от данайците дори когато носят дарове“ предупреждава троянците да не приемат дървения кон, оставен пред стените на Троя от обсаждащите ги данайци. Тази история свършва зле, защото троянците не послушали своя жрец и приели „подаръка“, като

вкарвали дървения кон в града. В търбуха на огромния „дар“, допуснат в сърцето на крепостта, се криели въоръжени данайци, които в тишината на нощта превзели спящия град. Накрая Троя била разрушена. Тъжно, но пък поучително.

продължава на страница 3

В ДЕМОКРАТИЧЕН СВЯТ ЛИ ЖИВЕЕМ И КАКВО ОЗНАЧАВА ТОВА?

продължава от стр. 1

Все повече стават информирани, че в община Ветрино кипи огромна битка, в която залогът е бъдещето на хората в общината. Пиша „хората“, защото общината ще си я има, но дали тя ще бъде пълна с хора и живот, или нейната земя ще се използва от шепа избрани люде за техните нужди в Дубай и Сейшелите, е залогът в тази борба. И тук, в началото, аз имах усещането, че хората в общината определят съдбата на своя район. Също така вярвах, че ще се борим в рамките на закона и този от нас, който се справи по-добре с организирането и доказването на правотата си и намирането на правилните законови рамки, в които да облече своите тези, ще победи. За съжаление реалността се оказа друга и аз отново останах заблуден в своите представи за света. Мнозина ми казваха: „Каквото и да направиш, перки ще има“. И аз не можех да ги разбера. Казвах си, че те са негативно мислещи, че не им се занимава, и си намирах куп други обяснения, които бяха свързани с мързела и нежеланието на хората, които ми казваха това. Започнах да си действам в рамките на правилата и стана така, че печелехме битки в тази борба. И какво се случи? Имаше поредица срещи, които бяха инициирани от хората, които стоят зад ветрогенераторите, като направо се учудих докъде в йерархията могат да стигнат, за да наложат своята воля. Дотук всичко беше добре, защото постепенно успявах да обясня на хората защо не трябва да има перки в общината и всички го разбираха, докато не се стигна до една среща, от която направо се потресох. На тази среща ми заявиха, че каквото и да направя, щом има американци с толкова пари, то тяхното желание ще бъде удовлетворено. И крайният вариант бил, ако се наложи, да се премахне съпротивляващата се страна. Пак попитах – какво имат предвид, и отново

ми се повтори, че ако се наложи, ще се премахне съпротивляващата се страна. Признавам си, че ми трябваша няколко минути, за да асимилирам казаното, защото си мислех, че живеем в демократична държава и именно американците уж се борят за равни права на индивида, а в същото време един уважаван човек ми казва, че става това, което американците искат. И тогава ми просветна, че демокрацията е игра на думи и те наистина казват, че по-силният винаги печели. Тогава се замислих на какво се надява обикновеният човек. Той се надява на полицията да го пази, за армията не говоря, защото нея вече я няма. Човечетата (наричам ги така, защото такова място са им отредили американците в това общество) са отгледани да спазват правилата, които политиките са им втъпчили, че са за всички. Вярват, че полицията ще ги пази, че съдът ще отсъди правилно, че обществото ще ги защити, но уви, нищо от това не е вярно и светът си е останал един и същ от хиляди

години – по-силният взема всичко. Така хората не се борят да бъдат силни и да се организират, а живеят в свят, който ги организира и управлява, и тяхната роля е на жертвени агнета. Осъзнах, че в този свят обикновеният българин е безправен и единственото, което му остава, е да се моли съдбата да не го засегне, да не хареса някой имота му, да не хареса населеното му място, да не хареса жена му и децата, защото, ако това се случи, той ще е безпомощен да ги защити. И сега разбрах защо толкова много българи са отчаяни. Полицията се подчинява на политиките, а те се подчиняват на богатите и най-вече на американците. Новите политици се стремят да вземат властта и да следват същия модел. Стана ми ясно, че ако демокрацията я има, то тя е в първичната си дива форма, но човек разбира това чак тогава, когато е станало твърде късно. Или преведено на наш език – „демократията“ е правото на силния.

Всички тези мисли ми минаха през ума за две-три минути. Осъзнах ситуацията, но погледнах човека и се усмихнах, защото този път не беше познал. Никога през живота си не съм разчитал на полицията да ме пази и не съм вярвал на политиките, че ще оправят страната. От години се готвя да съм способен да се справя с такава ситуация и благодаря на Бог, че ми даде тази възможност. Хубаво е, че събитията ни показаха истинското лице на змията, а още по-хубаво е, че ще покажем как ще й строшим главата. Време е хората да излязат от заблудата, в която живеят, и да поемат съдбата си в своите ръце. Могат да го направят сами, могат и да се присъединят към нас. И в двата случая бъдещето ще бъде различно. Очакваме го с нетърпение, защото вече няма да е повторяемо. Събудете се и действайте!

Ивелин Михайлов

ТАМ, КЪДЕТО ИМА ПЕРКИ, НЯМА ЖИВОТ!

● АКТУАЛНО- продължава от страница 1

ДАРОВЕТЕ на ДАНАЙЦИТЕ

продължава от стр. 1

**ИСТОРИЯТА Е ПЪЛНА С МЪДРОСТ, ОТ КОЯТО МОЖЕМ
ДА ЧЕРПИМ С ПЪЛНИ ШЕПИ, БЕЗ ДА ПЛАЩАМЕ
БОЛЕЗНЕНАТА ЦЕНА НА НЕЙНОТО ПРИДОБИВАНЕ.**

Ако троянците имаха вестник Красива Троя, може би нещата щяха да се развият по съвсем различен начин...

Навремето троянците не са могли да предвидят коварството и да му противодействат, днес ние не можем да се оправдаем с невежество или липса на опит.

Днес имаме и знанието, и опита, и възможността да не повтаряме грешките на хиляди преди нас, а и нашите собствени грешки.

**ЗАТОВА ВИ РАЗКАЗВАМЕ ЗА „ДАНАЙСКИЯ ДАР“, КОЙТО
УСИЛЕНО НИ ПРЕДЛАГАТ ОТ ДОБРОТИЧ УИНД.**

Дървеният кон, който ни поднася чуждестранният инвеститор е красив и изглежда лъскав. Окичен е богато с разноцветни мъниста – обещания за различни придобивки за общината или за отделни хора. В търбуха му обаче е скрито друго...

**КАПАНЪТ ЩРАКВА С ПРИЕМАНЕТО НА ДАРОВЕТЕ!
ПОСЛЕ ВЕЧЕ ЩЕ Е КЪСНО И НЯМА ВРЪЩАНЕ НАЗАД.**

ДОБРОТИЧ УИНД НЯМА ДА ВИ ДАДАТ ПАРИ, с които да подобрите живота си, няма да ви плащат тока, нито ще ви осигурят работа, без значение какви договори за дарение ще ви предложат да подпишете. Всъщност договорът за дарение е изключително добра метафора – вие им дарявате бъдещето си, за което МОЖЕ да получите дребна сума, но ще платите с досегашния си начин на живот.

ДОБРОТИЧ УИНД НЯМА ДА РАЗВИВАТ ТУРИЗЪМ!

Туризма си го имаме и сега и си го развиваме. Нямаме нужда от Добротич уинд да ни изгони туристите. Няма нормален човек, който да си представи да идват туристи и да се любуват на вида и шума на перките.

**ЗАЩОТО ТАКОВА ЧУДО ПО СВЕТА НЯМА - НА
ЕДНО МЯСТО ТУРИЗЪМ И ПЕРКИ!**

Бетонните постаменти на вятърните кули са бетонни чудовища, които остават во веки веков заровени в земята ни. Размерът на перките е внушителен (над 100 метра в диаметър) и всяка вятърна кула се простира над почти 9 декара.

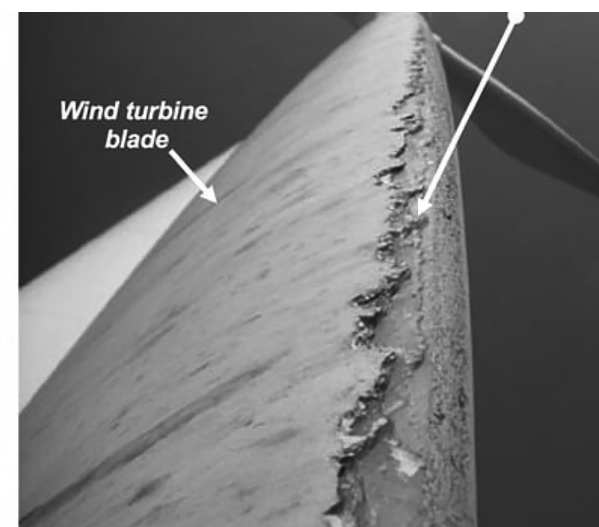
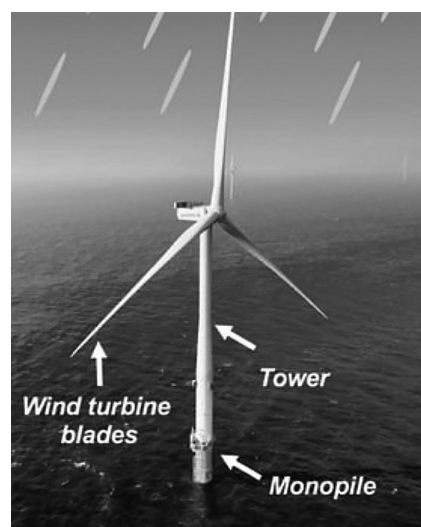
**НИЩО НЕ Е В СЪС-
ТОЯНИЕ ДА
КОМПЕНСИРА
ТОВА, КАКВОТО И
ДА ВИ РАЗПРАВЯТ!**

Представете си шума от въртенето и вибрациите, ако се работи в съседни ниви. Денонощният нискочестотен звук от перките, постоянната мигаща светлина от кулите през нощта, бягащите сенки от перките през деня са опасни за човешката психика и здраве. За това прочетете в предишните ни издания. Дори на входа на всяка кула има предупредителни знаци за хора с болни сърца. Добротич уинд наричат тези влияния „пренебрежимо малки“.

Обработваемите земи губят плодородието си, защото вибрациите от вятърните кули се предават в почвата, като унищожават почвения микробиом (свкупността от всички живи организми в нея, благодарение на които се поддържа почвено плодородие и здраве).

Гледайте видеото с потомствен земеделец, който разказва за това в канала на Красиво Ветрино. С ветрогенераторите стават аварии и пожари с чудовищни размери. През зимата перките им се обледеняват, а парчета лед от тях хвърчат като куршуми, защото скоростта на въртене в края на перката е повече от 500 км/ч. От тях се ронят полимерни микрочастици, които замърсяват почвата, въздуха и водата.

продължава на страница 4

ДАРОВЕТЕ на ДАНАЙЦИТЕ

продължава от стр. 3

Гледайте видеоматериалите по темата на канала Красиво Ветрино в youtube, Telegramm и Facebook. Ако не боравите с интернет, на всяка цена помолете вашите по-млади близки да ви ги покажат. Те ще го направят с удоволствие.

НЕ СИ ПРАВЕТЕ ИЛЮЗИИ, ЧЕ ОТ ТЕХНИЯ БИЗНЕС ЩЕ ИМА ПРИХОДИ В ОБЩИНСКИЯ БЮДЖЕТ.

Печалбите им заминават светкавично в банковите им сметки в чужбина. Първо огромно количество пари ще заминат за Китай, откъдето ще се купят перките, а после, в продължение на години, инвеститорът „ще си избива инвестицията“ и няма да плаща данъци, като за това си има безброй счетоводни хватки. Партенките за обучения и стипендии трудно ще минат, защото чуждестранният инвеститор няма интерес да плаща за друго обучение, освен такова в негов интерес. Най-коварно звучат ангажиментите за „привличане на други сериозни инвеститори с визия за бъдещето“ и „чист въздух“. Опазил ни Бог от други такива чужди визионери, с подобни апетити към земята ни.

ЗАЩО НИКОЙ И НИКЪДЕ НЕ ГОВОРИ ЗА ЧУДОВИЩНОТО ВИЗУАЛНО ЗАМЪРСЯВАНЕ НА ПЕЙЗАЖА, КОЕТО Е НА ПРАКТИКА ЗАВИНАГИ?

Защо един имот с красива гледка, струва в пъти повече от същия имот, но без гледка? На колко може да се оцени гледката на залязващото в житата слънце и обгарените в червено облаци? За това няма и думичка в книжлето на Добротич уинд... Колко струва загубата на поминък? С какви пари могат да бъдат платени влошаването на качествата на почвата, изострянето на хроничните заболявания, тревожността, загубата на спокойствие? ЗАЩО чужденци ще експлоатират и ще печелят от земята ни? И нея ли ще им дадем?

Истинските отговори на този въпроси вгорчават вкуса на предстоящата бърза печелба за чуждия инвеститор. Причината да издават книжлета пълни с празни обещания и манипулации, както и да ни изкушават с дребни пари е една-единствена и те много добре я знаят.

Вече във все повече европейски страни хората, живеещи до ветрогенератори страдат от това съжителство, боледуват и протестират от години. Прашат им полиция и сили за бора с безредиците. Няма ди видите това по телевизията. Няма и да ви информират, че у нас големият американски инвеститор си служи със заплахи за саморазправа.

Заплашва в прав текст, че страната, която се съпротивлява на перките, просто ще изчезне.

Някои от местните управляващи, подпомогнати от политици, може да бръкнат в катата с мед и да оближат пръсти, като допуснат този антибългарски проект да се

АЗ ИСКАМ ОТ ТЕБ, БЪЛГАРИНО,

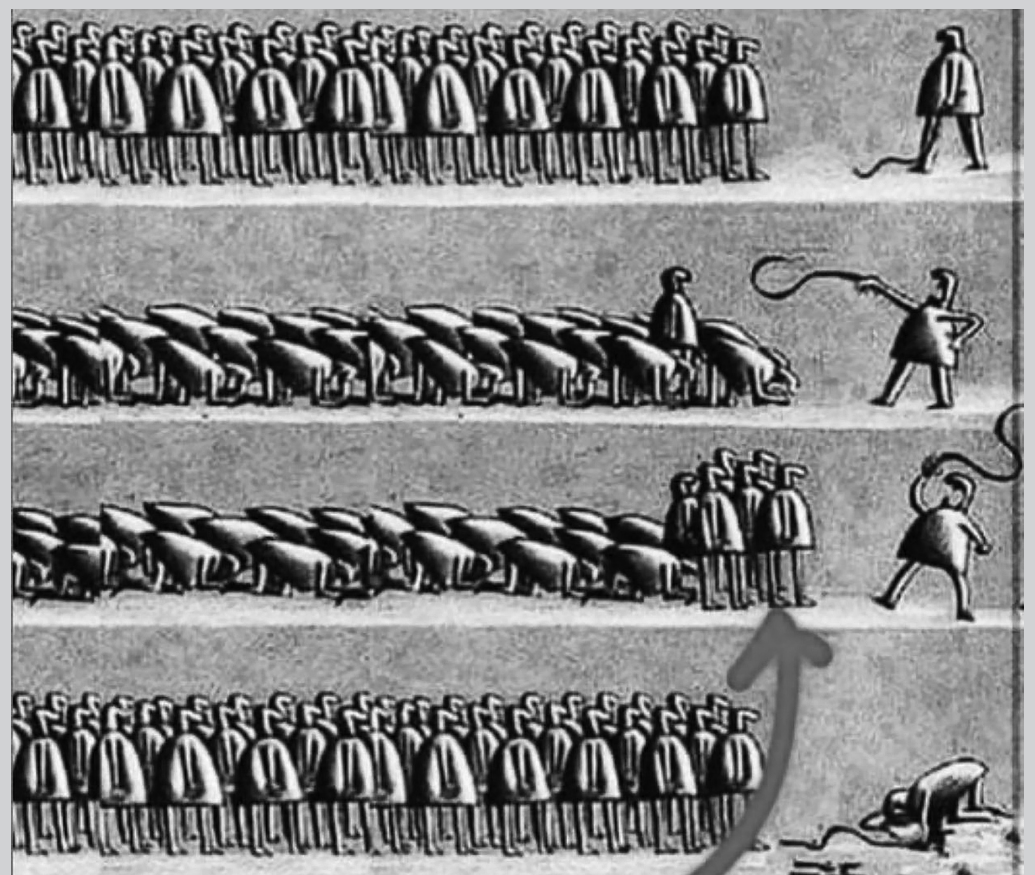
ДА МЪЛЧИШ!

случи. Ние, хората на Ветрино, а и не само, не желаем чужденци да се възползват от земята и природата ни. Не желаем да печелят милиарди тук от земята ни и да ги изнасят в чужбина, като убият местната икономика и прогонят хората от домовете им.

Има безобидни лъжи, които нямат тежки последствия. От тях остава лош вкус в устата... Но от Добротич уинд ни обдухват със **СМЪРТОНОСНИ ЛЪЖИ**.

ЛЪЖИ, КОИТО СА ОПАКОВАНИ КАТО ВЪЗМОЖНОСТИ! ИЛИ КАТО ДАРОВЕ – ДАНАЙСКИ ДАРОВЕ ...

Танцуваща с ветровете

Ние сме тук...

● ИНИЦИАТИВИ

В подкрепа на равновесието в природата

По някое време през миналия век в района около Костинброд, Софийско, през есента се навъдили змии. Не били отровни, просто смокове – безобидни животни, безвредни за човека. Хората обаче открай време не обичат змията. Изпитват някакъв необясним страх от нея и я убиват. Събрали се мъжете в Костинбродско и изстребили почти всички змии. Местните жители се успокоили и животът продължил в обичайното си русло. Прибраното жито в хамбарите обаче било нападнато от мишки. Техният брой бил толкова голям, че жителите се видели в чудо.

Ще попитате защо ви разказвам тази история. Защото в природата всичко е в равновесие. Естествен неприятел на мишките са змиите. Когато изстребим змиите, мишките се размножават неконтролируемо и се превръщат в напаст, която сериозно затруднява живота на хората.

Човекът властва над природата, но не бива да нарушава нейното равновесие. Той не е в състояние да провиди сложните връзки между отделните видове и начина, по който те си взаимодействат. И тъй като е гост на тая земя и нейната природа, е редно да уважава нейните видове, начини, пътища и връзки, да не вреди на нейното многообразие, защото не знае как това ще повлияе и на неговия вид.

Навсякъде ветрогенераторите убиват птици. Поставянето на вятърни кули в гр. Суворово се отрази на пътя на прелетните птици. Перките повлияха на популацията им и това внесе голям дисбаланс в местната екосистема. Нарушаването на равновесието неизменно води до затруднено оцеляване и

дори измиране на определени животински видове. И понеже всичко е свързано, това се отразява и на хищниците. Когато няма дивеч, липсата на храна докарва хищниците в селата. В село Неофит Рилски кокошките постоянно са нападани от лисици. Без да осъзнаваме, последствията от нашите действия винаги се връщат върху нас, защото нарушаването на баланса на екосистемата води до непредвидими резултати и дори до развитие на болести. Затова е много важно да познаваме и да пазим равновесието в природата и да върнем разнообразието ѝ.

Това е една от причините, поради която се борим против изграждането на ветрогенератори край Ветрино. Те биха оказали неблагоприятно влияние на биоразнообразието по нашите земи, за което ние целенасочено полагаме грижи. Изградихме микроезера за прелетните водоплаващи, засадохме горички за местните и прелетните птици, а сега започваме и стопанисването на фазанария.

Ние сме от хората, които ги е грижа за България. В този момент не можем да се грижим за цялата страна, но можем да се грижим за района в непосредствена близост около нас. Искаме и можем да го направим райско кътче и така да бъдем вдъхновение за много други българи като нас. Имаме пред себе си светъл пример, че няма невъзможни неща. Мартин Петров работи в „Исторически парк“ и се занимава с отглеждането и обучението на грабливи птици. Когато той дойде в селото, имаше моменти, в които местните ловци негодуваха, защото смятаха, че неговите птици може да бъдат конкуренция на малкото останали такива в района. Оказа се точно

обратното. Той е инициатор на възраждането на местната фазанария, която се намира в Повеляново. След контакт с ръководните органи на ловно-стопанското дружество те се споразумяха да обединят усилията си и тя да стане основен източник на фазани и яребици за местния регион. Фазанарията е пълна отново с живот. Ще разпределим голям

брой фазани по дружинките в област Варна и всяка година ще се пускат на територията на общината. Ще следим развитието и живота на красивите птици в дивата природа, като след третото поколение те вече са напълно приспособени да оцеляват и да се размножават в естествена среда. Всеки женски фазан може да снесе около 24 яйца, които се излюпват в инкубатор. Малките се отглеждат до 3-месечна възраст, след което се подготвят за разпределяне и разселване в различните региони.

Обогатяването на живата природа с помощта на човека е в полза на биологичното разнообразие. Тези усилия, положени днес, ще се върнат стократно в пъстротата на животинския свят и богатството на природата, на която можем само да се възхищаваме.

„ИСТОРИЧЕСКО СЕЛИЩЕ“

Тази година започна строителството на „Историческо селище“, което се намира до „Исторически парк“. Много често, когато присъства думата „исторически“, хората бъркат, че всичко с това име е собственост на парка, но това е голяма грешка. Селището е различен проект, има различни собственици и ръководители. Истината е, че „Исторически парк“ е сбъднатата ни надежда, че можем сами да реализираме мечтите си и да изградим България. Нямаме нужда от еврофондове или американски субсидии. Имаме единствено нужда от хора, които да имат мечта, те да намерят други хора със сродна мечта, да обединят усилия и финанси и да осъществят това, което искат.

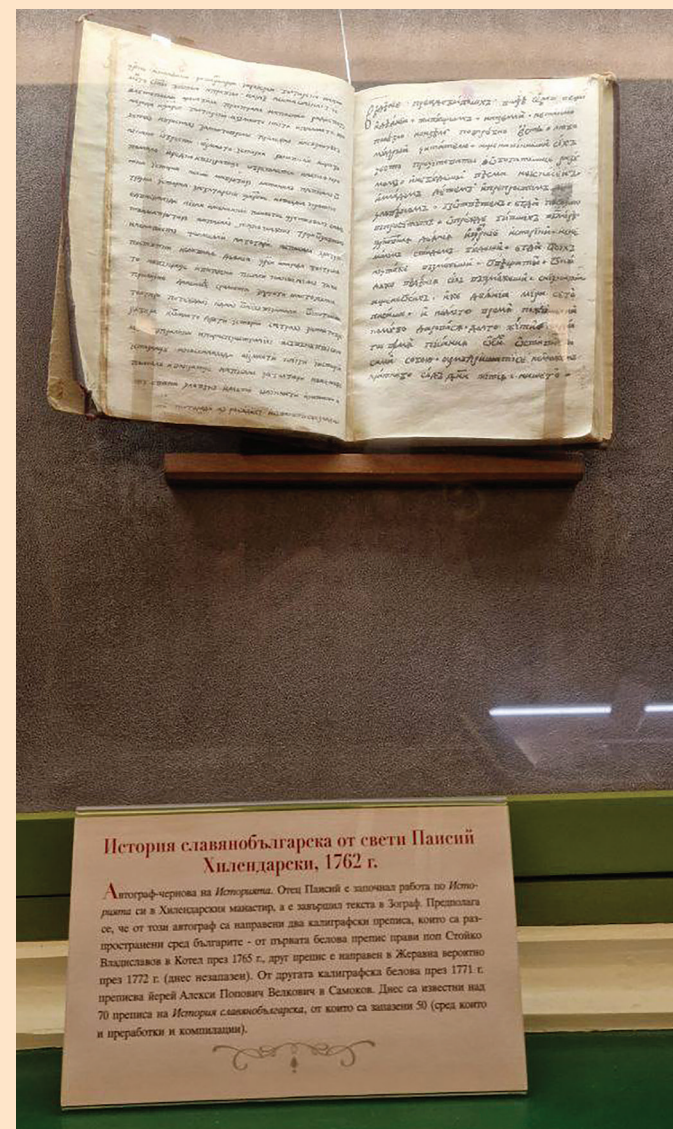
Нещата, които са нужни, са: да съберат средствата, които имат, да се ограничат за известно време, да вложат труд и постоянство, и накрая целта ще бъде постигната, хората удовлетворени и ще имат повече, отколкото са имали преди.

Така започна и осъществяването на мечтата „Историческо селище“. След като се видя, че с дружни усилия може да се постигне чудо като „Исторически парк“, предприемчив младеж тогава реши да направи до парка селище в същата стилистика, за да могат хората не само да разгледат, но и да изживеят няколко дена в такава среда. Това селище може да помогне на големи фирми да организират своите мероприятия тук. Може да е дом на сватби, кръщенета, големи събори и много други масови събития. Първата стъпка беше да се изкупи земята. Започна се първо с едно парче, после с второ, после с трето и четвърто и така се обединиха над 70 декара земя. После младежът се захвана с процедурите по обединение и смяна на предназначението. Започна да търси клиенти за бъдещите домове и ден след ден, седмица след седмица, месец след месец пъзелчето се нареждаше, комплексът взе да придобива вид и намери своите поддръжници. Борбата с алчността на хората, институциите, сътресението от атаките на медиите от „Икономедия“, както и възможностите за големи печалби в градските имоти отнеха силата на младежа, който вече беше станал мъж, и той предаде проекта на друг, който имаше хъса и енергията да го движи. Щафетата беше предадена и борбата продължена. Смениха се ръководителите и някои от съмишлениците, но по-голямата част останаха и продъл-

жиха напред. Днес вече се строят къщи. Трудовият живот кипи с пълна сила. Много хора всеки ден оставят сърцето и душата си, за да може мечтата да стане реалност. Доброволци охраняват селището всяка вечер. Събира се камък от стари къщи, доставят се павеа от цялата страна, както и от Турция, и стъпка по стъпка мечтата става реалност. Вече са построени няколко от над стотите къщи, които скоро ще посрещат гости. Дори тази седмица започва изграждането на двете най-големи, които ще бъдат черешката на тортата в комплекса. Предвижда се да се използва електроенергия от съседния соларен парк, който ще е върху паркинга за коли на хора, които ще отседнат в селото. Това, съчетано със солидното каменно строителство и допълнителната изолация от каменна вата, прави така, че комплексът ще бъде едно цяло с околната среда и ще съчетава красивото с полезното. Ще стане символ на силата на съвременния български народ, обединявайки красотата, която са ни оставили нашите предци, със силата, борбеността и постоянството на сегашните българи. Неусетно всичко около „Исторически парк“ се превръща във вяра и надежда за непоколебимостта на българския дух. Млади хора и не толкова млади вземат решение да се борят, вместо да се оплакват, и чудото се случва. Възможно ли е да се вдъхне нов живот на един толкова древен народ? Може, и всичко, което се случва тук, е потвърждението на това. Много хора вече творят и се развиват в България и вярваме, че още много ще се присъединят към нас. „Историческо селище“ е вече факт. Посетете го и се уверете, че съществува!

ОТ МЯСТОТО НА СЪБИТИЕТО

(ЧАСТ 2) ВЪВ ВЯРАТА Е СИЛАТА

В последните 33 години ни се налага нова форма на пропаганда, идваща предимно от Запада. Налага ни се, че да вярваш е някак срамно и който вярва, е „странен“ или е част от някаква секта. Това доведе до опустяване на църквите и манастирите в България. Да, светите места се посещават, за да отметнат хората, че са били там, а и да се насладят на невероятната архитектура и изкуство в тези храмове на спасението. Все повече обаче намалява любопитството по темата защо въобще съществуват тези стожери на духовността.

Децата и родителите им в днешно време не познават вярата в дълбочина, като това е допълнено от потъпкването на християнските ценности чрез социалните мрежи, филмите, сериалите и интернет като цяло. Лесно е да го забележим по много признаци – епидемия от разводи, липса на посока и объркване при младите, бум на разпространението на наркотици в училищата, боклуци по улиците и замърсяване навсякъде. Списъкът продължава с това, че развратът и липсата на морал в днешно време се разглеждат като нещо, с което младите момчета и девойки дори се гордеят. Това е погрешен път, който неизбежно води до това българите все по-малко да искат да създават силни семейства и да вървят в обща посока на развитие. Вследствие на това се проявяват симптоми на заболявания като депресия, инфертилност, бърнаут (прегаряне) и усещането за безсмислено съществуване.

Забързаното ежедневие не позволява на човек да спре за момент, да помисли за живота си, да се отдели от материалния свят и да се обърне към духовния с цел да пречисти своята душа от тревогите и трудностите на ежедневието. За да получиш помощ в днешно време, трябва да отидеш на психолог или да си наемеш коуч (обучаващ), който да ти даде решенията.

Защо в книгите от старобългарския или възрожденския период на българската литература не сме чували за тези заболявания на ума? А защо в историческите хроники за великите ни царе също не се срещат подобни трудности на съществуването?

Защото тогава не е липсвала най-важната съставка за един благополучен живот – вярата. Вярата в Бог и по-доброто бъдеще винаги ни е давала шанс да продължим напред като народ и нация, да превъзмогнем всички възможни трудности и да сме тук до ден днешен. Вярата ни е сплотявала, вярата не ни е позволявала да търсим извинения или да бягаме от отговорност. Православната вяра ни е обединявала въпреки различията ни. В момента, в който тя се загърбва и остава на заден план, тогава започва и отслабването ни като нация.

продължава на страница 8

(ЧАСТ 2)

ВЪВ ВЯРАТА Е СИЛАТА

продължава от стр. 7

След толкова много войни, империи и цивилизации, преминали през Балканския полуостров, до ден днешен има само едно място – извор на православната вяра, недокоснато от светския живот. Едно пълно откъсване от живота, какъвто го познаваме днес, и пренасяне в друг, много по-различен свят.

Света гора на Атон, където човек може да си припомни какво е да вярва, какво е да работи единно, как да пречисти душата си напълно и да продължи напред по-силен от всякога. Там не е имало османско робство, там ценностите не са потъпкани и се действа по библийските правила, а не по наложените от властта закони. Да посетиш Атон и нашия Зографски манастир, представлява пълно освобождение на ума и сърцето. Там парите не са ти нужни. Модерната пропаганда ни втълпява, че парите са господ, че към тях трябва да се стремим, а в Атон научаваш, че е точно обратното. Там получаващ точно толкова, с колкото си допринесъл. Биваш оценен изцяло спрямо работата, която си свършил. Системата е честна. Там няма „наши“ и „ваши“ хора. Там се действа за общото благополучие на манастира и неговото развитие.

След няколко посещения до свято място човек научава изключително много за себе си.

- Какво е готов да даде, без да очаква нещо в замяна?
- Ще мисли ли първо за другите, или ще мисли първо на него да му е добре?
- Готов ли е да си признае, че има какво да направи, така че, връщайки се в България, да започне да работи в посока да се подобрят нещата, които прави?
- Готов ли е да поеме по-голяма отговорност и да повярва, че действително той може да бъде причината България да се превърне в прекрасно място за живеене?

Готов ли е да остави изкушенията на „модерното“ и да се превърне в творец на една по-добра и съзидателна реалност?

„Във вярата е силата“ придобива най-голям смисъл, щом човек си отговори на тези въпроси. Непобедими сме, ако вярваме истински.

За радост точно това се случва и с харизаните, отдали се на едно такова пътуване. Всеки мъж, който иска да се потопи в това истински духовно приключение и да посети Света гора на Атон, знае къде да ни открие за още информация.

Откривател

ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

Ново начало Една истинска история...

Казвам се Николай Христов, на 25 години, родом съм от гр. Габрово. Искам да споделя с вас как се промени моят живот към по-добро. Ще започна малко по-назад във времето – още като завърших гимназия. Тогава се преместих в София, за да уча за строителен инженер. Като самостоятелен млад човек аз учех и работех едновременно, бях готвач, после и охранител. Не беше мечтаната работа, но трябваше да се издържам, за да мога да продължа с образованието си.

В София все нещо не ми достигаше, за да се чувствам щастлив. Не постигах желаните резултати, а сивотата и еднообразието на претъркания град в един момент убиха желанието ми за развитие. Винаги съм чувствал, че истинската ми страст е историята, но такива бяха обстоятелствата тогава, че реших да поема по друг път. Не бих казал, че това е било грешка, а по-скоро опит. Минаха 4 години, в които не намирах удовлетворение в ежедневието си. Търсих неща, с които да запълвам времето си, и разбира се, едно такова нещо бяха социалните мрежи. Точно от социалните мрежи разбрах за Исторически парк. Привлече вниманието ми фейсбук страницата и започнах да я следя с интерес. Гледах как всеки ден едни обединени хора градят в името на обща кауза. Изпитвах изгарящо желание да стана един от тях. Винаги съм мечтал да се потопя изцяло в историята и да я съпреживея. Представях си колко вълнуващо би било да бъда част от всичко това. Да мога и аз да допринасям за развитието на България. След

много последващи събития, свързани с пътуванията ми до Исторически парк, толкова харесах това място, че взех решение да се откажа от всичко в града и да се преместя в село Неофит Рилски. Там, където да започна нов живот, изпълнен с приключения и смисъл. А и след многото неуспехи в личен и професионален план, които претърпях, сред които и загубата на баща ми, жадувах за ново начало.

Искам да благодаря на Радослав Иванов, който ми разказа за Исторически парк и ми даде път и цел в живота. Безкрайно съм признателен и на Боян Петков и Ивелин Михайлов за шанса, който получих, да бъда част от родолюбивата организация „Исторически парк“, която допринесе много за моето развитие като човек и личност и без която аз нямаше да се занимавам с това, което винаги ми е било в сърцето – историята.

Вече 2 години работя в Исторически парк и живея в село Неофит Рилски.

Наблюденията ми в края на активния туристически сезон са, че той все още е изпълнен с много емоции и изживявания за мен и посетителите. Успях да се запозная с хора от над 20 държави, сред които САЩ, Китай, Бразилия, Украйна, Румъния, Чили и още десетки други страни от всички краища на света. Срещнах се с хиляди българи, които бяха избрали Исторически парк за своя дестинация. Всяка една снимка, която е споделена тук, е изпълнена с история. На всеки кадър се виждат хора, които са дошли не само за почивка от сивото ежедневието, а също и да усетят българския дух и култура. Хиляди семейства с деца идват, за да научат повече за историята на страната ни и да запалят

искрата на родолюбието у децата си. Желанието на всеки един човек, който иска да научи повече за миналото на България, е вдъхновяващо за мен. Исторически парк е светлината в тъмния тунел. Искрицата надежда за хората, които след прекарания ден на това вълшебно място отново се чувстват горди българи. Зад всяка една история стоят труд, желание, любов и всеотдайност към работата ми. Спомените с посетителите, с които съм прекарал част от времето си, са стотици, не са 1 или 2.

Това е моят нов живот. Щастлив съм и съм изпълнен с ентузиазъм всеки нов ден, когато знам, че ще се запозная с още хора и ще се превъплътя отново в неолитния човек.

Само всеотдайността и любовта към работата, която извършваме, ще доведе до успех и щастие. За мен е чест да съм част от екипа на Исторически парк! Чакам ви в епоха „Неолит“!

Новокамен

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

- ДУХОВЕН ЦЕНТЪР ЗА МАЙСТОРИ ПРАКТИЦИ

Всички хора на земята носим в себе си стремежа винаги да се усъвършенстваме и да бъдем по-добрата си версия. С тази цел най-големият и първи по рода си културно-исторически и развлекателно-образователен парк от този тип в света – Исторически парк, е обект на посещения от много интернационални групи от цял свят.

Мястото привлича с мащабния си комплекс, предлагайки на българските и чуждестранните посетители интерактивно пътуване до 10 000 години назад във времето през петте епохи на човешката цивилизация. Пресъздава развитието по нашите земи от епохата на халколита и неолита, през славната история на траките и Рим, до разцветта на Първото и Второто българско царство, превръщайки се в абсолютна революция в туризма и запълвайки нарастващото търсене за исторически забележителности в световен мащаб.

Исторически парк бе част от програмата на интернационална група от цял свят. Гостите ни, които се припознават като мистични пътешественици за осъзнаване и духовно израстване, бяха в присъствието на легендата Джон Мортън. Той повече от 35 години е отдаден на това да вдъхновява и обучава хората по цял свят в учението да виждат благословиите във всяка ситуация. Служи като духовен директор на MSIA (Movement of Spiritual Inner Awareness) и други организации, част от които са основани от Джон Роджър

– Peace Theological Seminary & College of Philosophy, HeartFelt Foundation, Institute for Individual and World Peace, Insight Seminars и EduCare Foundation. Той е в борда на директорите на Инсайт семинари, които са най-популярни и разпознаваеми в страната ни.

През 2022 г. България е избрана за дестинация от над 40 последователи на организацията, които са от цял свят. Сред тях имаше знаменити личности от света на киното и изкуството като Leigh Taylor-Young, която е родена в Америка и има много изяви на екрана и сцената.

Всички те бяха изумени да научат, че именно по нашите земи е намерено най-старото обработено злато в света, по-древно поне с 1000 години от цивилизацията на Микена, Шумер, Месопотамия и Египет. Паралелни изследвания чрез радиовъглероден анализ в научни лаборатории и институти в Япония, Западна Германия, Великобритания и СССР, извършени в средата на 70-те години на XX век, установяват, че предметите от Варненския халколитен некропол са били изработени в периода между 4600 и 4200 г. преди новата ера!

Гостите на Исторически парк се докоснаха до възстановка на уникални артефакти благодарение на фирма „Трежър България“. Във възстановените жилища от каменно-медната епоха видяха уникални древни предмети, пресъздадени и вплетени в облеклото на възсъзнатата фигура на царя жрец.

Благодарността си за незабравимото преживяване една от гостенките изрази с думите: „Величествен ден, който прекарах в присъствието на божествеността и вечността на траките“. Реакцията на дамата бе удивителна и запомняща се и по отношение на успехите на тракийския владетел Севт III, които са безспорни. Той извоюва независимостта на народа си, разширява владенията си и построява великолепен град и дворец – Севтополис, който се превръща в символ на властта му. Само на територията на Исторически парк може да бъде видяна възстановка на най-големия в света тюрзис на Севт III.

Посетителите бяха силно развълнувани да се докоснат до света на траките – народ древен, обвит с покрива на многобройните легенди. Гостите ни запечатаха в сърцата си спомена за величието и гордостта на най-храбрите и достойни господари на Античността.

Запленени от магията на траките и богатата история на този древен народ, те си закупили част от литературата на Фондация „Въздигане“ – илюстрирана енциклопедия „Светът на траките“, вдъхновена от разказите за тях като смели пътешественици и мореплаватели. Очаровани от видяното, гостите споделиха, че мястото има особена енергия, и изразиха възхищението си, че Исторически парк е върхово постижение на развитието и обединяването на човешките взаимоотношения и на работата в екип.

продължава на страница 11

● ОТ МЯСТОТО НА СЪБИТИЕТО

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

- ДУХОВЕН ЦЕНТЪР ЗА МАЙСТОРИ ПРАКТИЦИ

продължава от стр. 10

На проявената сила и постоянство на хората по време на този мащабен градеж, което е своеобразен еталон на личностното и груповото развитие. Исторически парк е школа за духовно развитие, защото само хора, които могат да изминат целия път от идеята до материализирането и постигането на крайния резултат, вече са променили себе си.

Исторически парк е паметник на практическото изкуство да се довеждат нещата до съвършенство и продължава да бъде учебен център за все повече практики.

Кибела

● ДОБРИ ДЕЛА

ЕДНО ДОБРО ДЕЛО ВОДИ ДО ДРУГИ ДОБРИ ДЕЛА

През септември, точно преди началото на учебната година, село Доброплодно се сдоби с нова-новеничка детска площадка. Тук децата могат да играят на воля, да се радват на едно прекрасно детство на село и на свобода да създават своите незабравими спомени.

Като допълнение към новата придобивка „Исторически парк“ дари две млади липи, които бяха засадени от кмета на с. Доброплодно Мариян Неделчев. Дръвчетата са здрави и силни екземпляри на около 6 години и ползата от тях ще се усети още следващото лято, когато под благодатната им сянка ще играят нашите деца.

Засаждането на дръвче и грижата за него е като да отгледаш дете. Удоволствие е да гледаш как расте здраво и силно, дарявайки радост. Децата в селото не само ще играят под липите, но и ще израснат заедно с тях.

„Засади дръвче, остана във вечността!“ е мотото на кампанията ни по залесяване на общината. Има безброй възможности да направим нещо хубаво и полезно за своето село. Никой не ни е длъжен. А с цената на дребни усилия се радваме на по-чисто и по-красиво място. Когато ние сме си го направили, тогава си го и пазим. Детската площадка ще стане още по-хубава, ако около нея се засадят цветя, каквито се отглеждат в почти всеки дом. Но дали ще стане такава, предстои да разберем.

Очакваме инициативата на жителите на с. Доброплодно, която младите доброволци от „Исторически парк“ ще поощрим с награда.

Не смятаме да спираме дотук. Имаме няколко добри идеи, с които можем да преобразим нашите села.

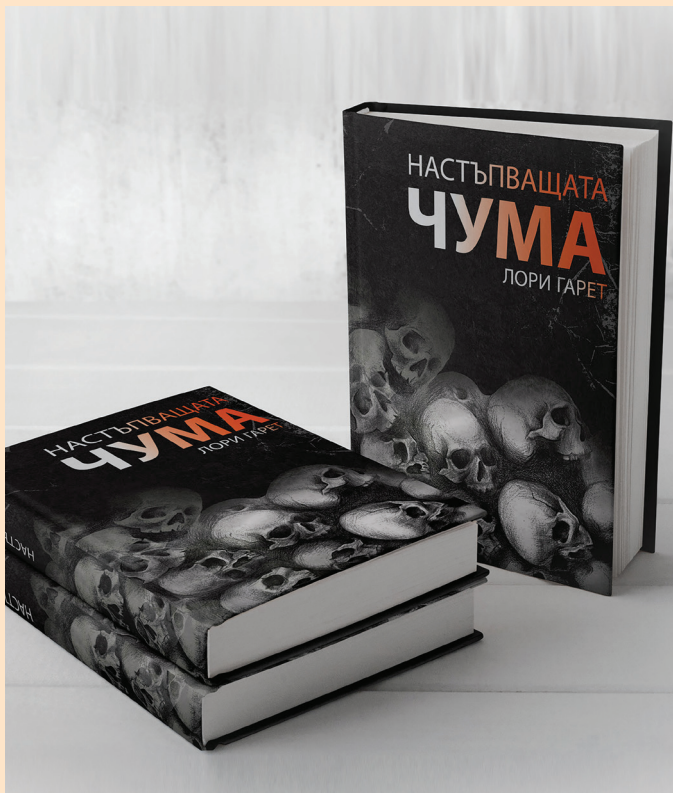
Пишете ни какво може да се направи във вашето село и как да стане по-приветливо и приятно място за живеене.

Ние ще помогнем най-добрите идеи да се осъществят.

Заедно ще направим това възможно.

Вашите идеи очакваме на e-mail:

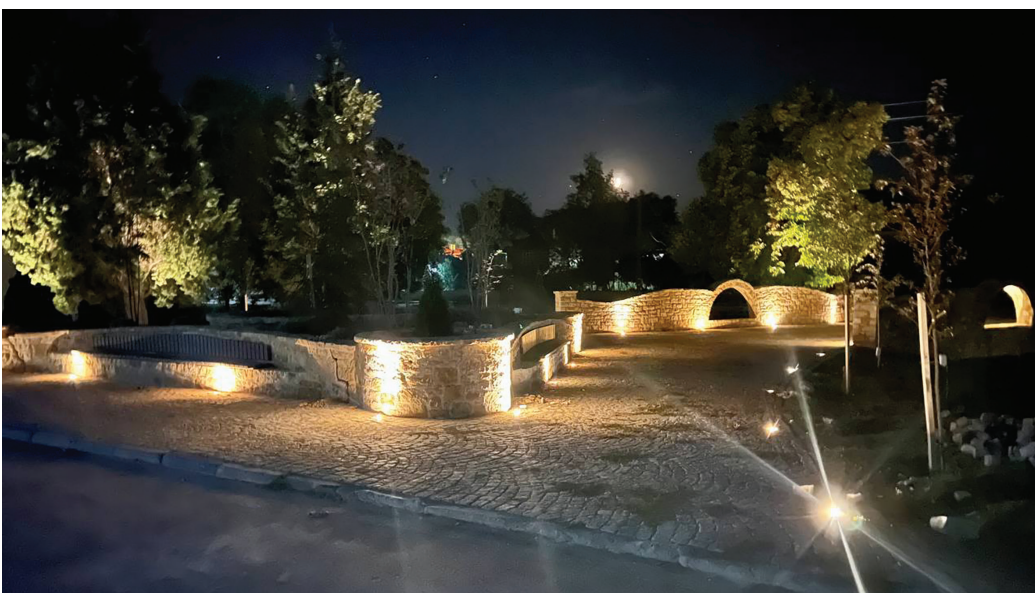
krasivovetrino@gmail.com или на телефон: 0877 230 884

„НАСТЪПВАЩАТА ЧУМА“

Преди три години получихме първите новини за нещо ново, нещо, с което хората от нашето време не се бяха сблъскали. Не знаехме какво ни очаква, не знаехме как се е случило, но се случи едно голямо зло. Съобщиха ни, че има пандемия, хората започнаха да умират без видима причина. Отначало се чудехме дали я има, докато не застигна някой близък, който се спомина, и тогава осъзнахме, че сме смъртни. Осъзнахме, че правителството не може да реши всеки проблем. Видяхме, че богатите държави започнаха да мислят за себе си, а не за света като цяло. Станахме свидетели на масовото купуване на тоалетна хартия и хранителни продукти. Видяхме, че хората не мислеха рационално, а емоционално и бяха готови да разкъсат всеки, който се изпречеше на пътя им.

Как се случи всичко това? Някой знаеше ли какво става? Някой беше ли ни предупреждавал за това? Тези въпроси мъчеха някои от нас, докато не намерихме отговора. Има една книга, която се казва „Настъпващата чума“, и тя ни е предупреждавала много преди това да се случи. За съжаление книгата е дебела и това е попречило на нейното разпространение. Все пак кой да чете при толкова много развлечения? Коронакризата обаче ни даде време и ние решихме не само да я прочетем, но и да я преведем и издадем. Вече тази книга я има на българския пазар и никой няма да има оправдание, че не е знаел. Всеки, който желае да бъде подготвен и да знае как да управлява бъдещето си, може да го направи. Знанието носи живот и свобода. Вземете го с книгата „Настъпващата чума“. Можете да я поръчате от сайта на Тогедър Академи.

Мостът „Вяра“ заблестя

Каменният мост в село Неофит Рилски, наречен „Вяра“, заблестя като истински символ на вярата. Нарекохме го „Вяра“, тъй като той води към църквата в селото, „Свети Архангел Михаил“. Мостът бе дарение от „Исторически парк“, който го изгради от камък, гранит, озелени го и постави финални светлини. Те го накараха да светне и да направи така че всеки, който го види, да запали вярата в сърцето си, че в България всичко е възможно. Вече село Неофит Рилски става все по-предпочитано място за посещение и за живот. Местните жители се любват на направения мост, разхождат се и си почиват. Радват се и на направената автобусна спирка, която е в средновековен стил и единствена по рода си. Истински архитектурен шедевър.

Животът започва да кипи в общината. Идват хора от цял свят, които не могат да повярват как е възможно да има такова място в България. Ние продължаваме да създаваме, разкрояваме и да облагородяваме цялата община, с което ще я направим райско кътче на Балканите.

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино.
Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884